

Pokud jde o třetí bod, Komise se domnívala, na základě neshodného, nedostatečného a nezjevného odůvodnění, že nemůže přijmout odůvodňující skutečnosti uvedené Itálií během jednání a před Smírčím orgánem, protože „rezerva 4 % poskytnutá čl. 4 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 296/96 [článek 9 nařízení Komise (ES) č. 883/2006] musela postačovat pro opravná řízení, sporné případy a dodatečné kontroly“. Italská vláda v této souvislosti zdůrazňuje, že limit 4 % není možné chápat jako absolutní hranici: ve skutečnosti, vzhledem na její účel ochrany rozpočtu Společenství před podvody může být překročena vždy, když – jako v předmětné věci – existují rozumné důvody ke zpochybnění rizika podvodu ve výši překračující 4 %. Toto se zdá být jediným výkladem tohoto pravidla, který je soudržný s jeho podstatou.

Žaloba podaná dne 26. února 2009 – Kadi v. Komise

(Věc T-85/09)

(2009/C 90/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Yassin Abdullah Kadi (zástupci: D. Anderson, QC, M. Lester, barrister, G. Martin, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení č. 1190/2008 v rozsahu, ve kterém se týká žalobce;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané věci se žalobce domáhá částečného zrušení nařízení Komise č. 1190/2008 ze dne 28. listopadu 2008, kterým se po sto první mění nařízení Rady č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem⁽¹⁾ v rozsahu, ve kterém je zapsán na seznamu fyzických a právnických osob a subjektů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje jsou zmrazeny v souladu s tímto ustanovením. Nařízení č. 881/2002 bylo zrušeno Soudním dvorem ve spojených věcech C-402/05 a C-415/05, Kadi a al Barakaat v. Rada a Komise⁽²⁾.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává pěti žalobních důvodů.

Žalobce zaprvé tvrdí, že napadené nařízení postrádá dostatečný právní základ, jelikož pravděpodobně mění nařízení č. 881/2002 bez relevantního pokynu ze strany Organizace spojených národů, což je podle žalobce předchozí podmínkou pro změnu tohoto nařízení.

Zadruhé žalobce tvrdí, že napadené nařízení porušuje jeho práva obhajoby, jak právo být vyslechnut, tak i právo na účinnou soudní ochranu a nenapravuje porušení těchto práv jak byla shledána Soudním dvorem ve spojených věcech C-402/05 a C-415/05. Dále uvádí, že napadené nařízení nestanoví žádný postup, kterým by byl žalobce seznámen s důkazy, na základě kterých bylo rozhodnutí zmrazit jeho prostředky založeno, nebo který by mu umožnil vyjádřit se účelně k důkazům.

Zatřetí žalobce tvrdí, že Komise neuvedla přesvědčující důvody proto, aby byly nadále zmrazeny prostředky žalobce, a to v rozporu se svou povinností podle článku 253 ES.

Začtvrté tvrdí, že Komise neposoudila všechny relevantní skutečnosti a okolnosti při rozhodování, zda přijmout napadené nařízení, a tudíž se dopustila zjevně nesprávného posouzení.

Zapáté žalobce uvádí, že napadené nařízení představuje neoprávněné a nepřiměřené omezení jeho práva vlastnit majetek, které není přesvědčivě odůvodněno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 322, s. 25.

⁽²⁾ Dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 10. března 2009 – UCAPT v. Rada

(Věc T-96/09)

(2009/C 90/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Union de Coopératives Agricoles des Producteurs de Tabac de France (Paříž, Francie) (zástupci: B. Peignot a D. Garreau, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003;